Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

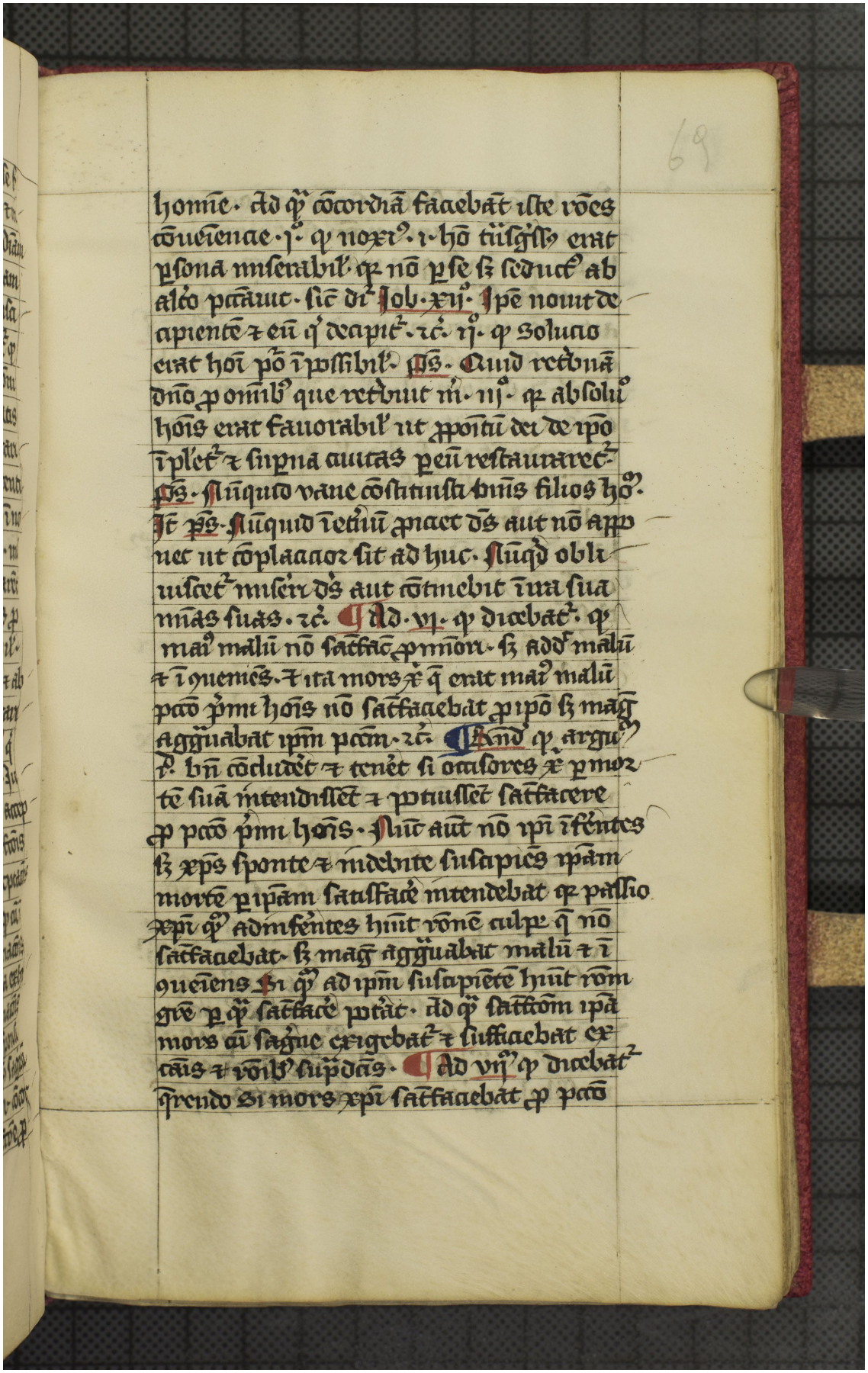

69

homīe. ad q̄ cōcordiā faciebāt ille rōes
cōuersionis. ī. q̄ noxī. i. hō tūsgīs erat
ꝑsona miserabilis q̄ nō ꝑse sz seduc̄ ab
alēo pcauit. sic dr Job. xxi. Ipe nouit de
apientē z eū q̄ deapit. rc. xi. q̄ soluto
erat hoī pō ī possibilī. ps. Quid retribuā
dnō ꝓ omib̄ que retribuit mi. ni. q̄ absoluī
hōis erat fauorabilī ut ꝓpositū dei de ipo
īplet z sinpna auctas pēn restaurarec̄
ps. Siquid vane cōstituisti omis filios hō.
Et ps. Siquid ī ceiuū ꝓiect ds aut nō app
uet ut cōplaciaor sit ad huc. Siqd obli
uiscet miser ds aut cōtinebit īra sua
miās suas. rc. Ad. vi. q̄ dicebat. q̄
maī malū nō satisfac ꝓ mori. sz add malū
z ī quiemes. z ita mors x̄ q̄ erat maī malū
pcō ꝓmi hōis nō satisfaciebat ꝓ ipo sz magis
aggrauabat ipm pcm. rc. Quod q̄ argui
t. bn cōcludet z tenet si oculores x̄ ꝓmor
te sua intendisset z potuisset satisfacere
ꝓ pcō ꝓmi hōis. Sic aut nō ipi īfentes
sz xps sponte z indelente sua sapiēs ipam
morte ꝓ ipam satisfac intendebat q̄ passio
xpi q̄ admisentes hmit rōnē culpe q̄ nō
satisfaciebat. sz magis aggrauabat malū z ī
quiens. Ad q̄ ad ipm sua sapiēte hmit rōm
gie ꝓ q̄ satisfac potiat. ad q̄ satisfōm ipa
mors ei sanguis exigebat z sufficiebat ex
eius z rōib̄ supdās. Ad vii q̄ dicebat
sprendo si mors xpi satisfaciebat ꝓ pcō